

Тогава нападнѣли на човѣка хиляды ло-
швины и поченжли немилостиво да го мѫчѧтъ.
По напрѣдъ човѣкъ не знаѧлъ, какво ще ка-
же болѣсть, какво ще каже скрѣбъ и какво
смърть; нѣ щомъ съгрѣшилъ, сички тѣзи злины
са струпали на главѣ му. Човѣкъ станжалъ
най-злочесто-то твореніе.

Нѣ всеблагий Богъ не направилъ човѣка
за теглила, а за добруване, за блаженство. Той
направилъ свѣта и човѣка само отъ една добра-
риня; кога е тѣй, може ли са помысли, че
Богъ ще остави човѣка да тегли вѣчно? Ако
човѣкъ съгрѣшилъ и изгубилъ добрина-тѣ,
коиш-то му далъ Богъ, кога-то го сътворилъ; Божия-та
благость ще покаже на човѣка сред-
ства да са повѣрне къмъ първо-то си състояніе.

И наистини, Богъ еще тогава са обѣщалъ
на падналый човѣкъ, че кога-то потегли за-
грѣха си и са даде заплата на Божиј-тѣ прав-
дѣ, тогава Богъ ще му проводи Избавителъ,
кой-то ще го научи какъ да са отървре отъ зло-
то и да са приближи изново къмъ Бога. То-
ва обѣщаніе Богъ много пъти повторилъ отсѣт-
нѣ на Еврейскій народъ чрѣзъ пророцы-тѣ и
чрѣзъ други св. мѫжи.

Колко-то по-тежки ставали теглила-та на
хора-та, толкозъ повече са усилвало чакане-то
на обѣщанныя Избавителъ. Не само Юдеи-тѣ,
нѣ и язычници-тѣ, кои-то загубили прѣданіе-то
за Бога и за негото-то обѣщаніе,—сички-тѣ у-